

Skladišče

PL

ZAKONI

Merkur /1

343.533.6(497.1)(094.5)



0143151

COBISS

UNIVERZA V LJUBLJANI
KNJIŽNICA PRAVNE FAKULTETE

URED BE

EK

Zakon

o pobijanju nelojalne konkurence

z objavo ministrstva za trgovino in industrijo
ob uveljavljanju tega zakona in navodilom
ministrstva za trgovino in industrijo glede
tolmačenja § 32. tega zakona

Biblioteka juridične fakultete, Ljubljana.

V Ljubljani 1933

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavniki tiskarne O. Mihálek)

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle sledeče knjige:

Zakoni in uredbe:

- I. zv.: Zakon o nelojalni konkurenci, broš. Din 6'—.
- II. zv.: Pravilnik o pomožnem osebju drž. prometnih ustanov v resortu ministrstva za promet, broš. Din 8'—.
- III. zv.: Zakon o javnih beležnikih (notarjih), broš. Din 12'—.
- IV. zv.: Zakon o glavni kontroli, broš. Din 10'—.
- V. zv.: Zakon o občnem upravnem postopku in zakon o banski upravi, broš. Din 20'—, vez. Din 25'—, Razprodano.
- VI. zv.: Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah javnih notarjev. — Pravilnik za izvršitev zakona o javnih notarjih. — Zakon o izpremembi in dopolnitvi § 244. zakona o javnih notarjih. — Uredba o številu in sedežih javnih notarjev, broš. Din 18'—, vez. Din 25'—.
- VII. zv.: Zakon o uradnikih, broš. Din 18'—.
- VIII. zv.: Pravilnik o poslovanju krajevnih (mestnih) kontrol in komisarjev za izredne preglede, broš. Din 12'—.
- IX. zv.: Zakon o državnem prometnem osebju, broš. Din 14'—.
- X. zv.: Pravilnik za voditev zemljiških knjig, broš. Din 14'—.
- XI. zv.: A. Ustava kraljevine Jugoslavije. — B. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna območja, broš. Din 8'—.
- XII. zv.: Zakon o volilnih imenikih. — Zakon o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino, broš. Din 8'—, Razprodano.
- XIII. zv.: Zakon o društvih, shodih in posvetih, broš. Din 6'—.
- XIV. zv.: Uredba o lekarnarski zbornici, broš. Din 8'—.
- XV. zv.: Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o volitvah narodnih poslancev, naredba, popravki, tolmačenja, pojasnilo, objava ter obrazci volilnih zapisnikov in pooblastila k zakonu o volitvah narodnih poslancev. — Zakon o volitvi senatorjev, broš. Din 8'—.
- XVI. zv.: Zakon o obrtih, broš. Din 20'—, vez. Din 25'—; pošt-nina Din 3'—.
- XVII. zv.: Zakon o poslovnem redu v narodni skupščini. — Zakon o poslovnem redu v senatu, broš. Din 15'—, Razprodano.
- XVIII. zv.: Zakon o meščanskih šolah, broš. Din 5'—.
- XIX. zv.: Zakon o lovu, broš. Din 7'—.
- XX. zv.: Zakon o zadrugah državnih uslužbencev, broš. Din 5'—.
- XXI. zv.: Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, broš. Din 7'—.
- XXII. zv.: Obča univerzitetna uredba, broš. Din 15'—.
- XXIII. zv.: Uredba o draginjskih dokladah državnih uslužbencev. — Uredba o draginjskih dokladah državnih upokoјencev, broš. Din 6'—.

Zakoni in uredbe

I. zvezek

Zakon o pobijanju nelojalne konkurence

z objavo ministrstva za trgovino in industrijo
ob uveljavljenju tega zakona in navodilom
ministrstva za trgovino in industrijo glede
tolmačenja § 32. tega zakona



V Ljubljani 1933

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani.
(Predstavnik tiskarne O. Mihalek)

D
Ni podatka
27. 5. 2022

VSEBINA.

Zakon o pobijanju nelojalne konkurence.

Prvo poglavje. Civilnopravna zaščita.

Prvi del. Dejanja nelojalne konkurence.

Stran

I. Dejanja, vobče nasprotna dobrim običajem pri konkurenci	5
II. Specialna dejanja nelojalne konkurence	6
1. Nelojalna reklama	6
2. Neresnična označba o izvoru blaga	7
3. Očrnjevanje	9
4. Zloraba obeležja tujega podjetja	9
5. Podkupovanje	10
6. Kršenje in izkoriščanje tajnosti v proizvodjanju in trgovini	11
7. Nelojalna konkurenca pomožnega osebja in njegovo izkoriščanje po drugem konkurentu	11

Drugi del. Skupni predpisi.

1. Pravica do tožbe	12
2. Povračilo škode	12
3. Odgovornost za dejanja drugih oseb, storjena v obsegu kakšnega podjetja	14
4. Kazni zbog zlobnosti ali objesti	14
5. Pristojnost sodišča	14
a) Stvarna pristojnost	14
b) Krajevna pristojnost	15
6. Postopanje pred razsodiščem	15
7. Zastaranje zahtevkov	15

Drugo poglavje. Kazenskopravna zaščita.

Kaznivo dejanje nelojalne konkurence . . .	16
--	----

Tretje poglavje. Administrativni predpisi.

1. Predpisi o označbah števil, mer in teže, izvora blaga, o oznakah za kontrolo in garancijo . . .	17
2. Premijski posli	18
3. Posli po kuponskem sistemu	19
4. Kazni	19

Četrto poglavje. Občne in končne odredbe.

1. Uporabljanje tega zakona, pojem konkurentov in blaga v smislu tega zakona	20
2. Izključitev javnosti	20
3. Razglasitev sodbe	21
4. Skupni predpisi o denarnih kaznih in o dohodkih od odvzetih stvari	21
5. Zasliševanje zbornic in društev	21
6. Odnosaji z inozemstvom	22
7. Prehodne odredbe	22
Objava ministrstva za trgovino in industrijo ob uveljav- ljenju zakona o pobijanju nelojalne konkurence . .	25
Navodilo ministrstva za trgovino in industrijo glede tolma- čenja § 32. zakona o nelojalni konkurenci	31

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in volji naroda kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra
za trgovino in industrijo, po zaslišanju predsednika mi-
nistrskega sveta

Zakon

o pobijanju nelojalne konkurence.*

PRVO POGLAVJE.

Civilnopravna zaščita.

PRVI DEL.

D e j a n j a n e l o j a l n e k o n k u r e n c e.

**I. Dejanja, vobče nasprotna dobrim običajem pri
konkurenci.**

§ 1.

Kdor stori v poslovnem prometu zaradi konkurence
dejanje, nasprotno dobrim običajem, ki bi moglo oško-
dovati drugega konkurenta, sme biti tožen. Namen tej

* Ta zakon je bil razglašen v »Službenih novinah«
z dne 11. aprila 1930., št. 83/XXXII., in v »Službenem
listu« z dne 31. maja 1930., št. 10/5.

tožbi je prepoved nadaljnjega izvrševanja tega dejanja, odstranitev s tem storjenega nepravilnega stanja in povračilo storjene škode.

Ta občni predpis se uporablja samo na dejanja nelojalne konkurence, ki ne spadajo pod dejanja, navedena v §§ 2. do 15. tega zakona.

II. Specialna dejanja nelojalne konkurence.

1. *Nelojalna reklama.*

§ 2.

1. Kdor javno navaja ali kdor raznaša o razmerah svojega ali tujega podjetja karkoli, kar utegne izzvati zmoto, in ustvari s tem podjetju v konkurenci predstvo na škodo drugih konkurentov, sme biti tožen, da se mu prepove tako navajanje ali prenašanje, da se odstrani s tem ustvarjeno nepravilno stanje in da se povrne storjena škoda.

2. Semkaj spadajo zlasti navedbe o kakovosti in količini, o naravi ali sestavi kakšnega blaga in kakšnega dela, o izvoru, o prodajnem tržišču in prodajnih pogojih, o imovinskih in kreditnih razmerah, o načinu proizvodnje ali odrejanju cen blaga ali dela, o zaščiti blaga s patentom, vzorcem, modelom in žigom, o metodah proizvodnje ali posloводства, o posebnih razmerah, o trajanju in obsegu podjetja, o povodu, vzroku ali namenu prodaje ali dela, o stanju zaloge in o odlikovanjih in predstavah. Za ta odlikovanja in predstva se smatra tudi uporabljanje lika Njegovega Veličanstva kralja ali koga izmed članov kraljevega doma, državnega ali javnega grba, drugih državnih amblemov, uradnih znakov in puncev za garancijo na blagu, znaka in imena Rdečega križa, če konkurent nima dovolila za uporabljanje.

2. Neresnična označba o izvoru blaga.

§ 3.

Za neresnično označbo o izvoru blaga se smatra vsaka označba, ki utegne ustvariti v poslovnem prometu napačno mnenje, da je bilo blago, za katero gre, izdelano na posebnem kraju, v posebni krajini ali v posebni državi.

§ 4.

Za neresnično označbo o izvoru se smatra tudi, če opremlja proizvajalec nabavljene proizvode drugega proizvajalca z označbo svoje firme, svojega imena ali žiga na način, ki utegne ustvariti v trgovinskem prometu napačno mnenje, da izvira ta proizvod iz njegovega podjetja.

§ 5.

Za neresnično označbo o izvoru ni smatrati, če opremlja domač trgovec blago inozemskega izvora, ko ga daje v promet, s svojim imenom in naslovom ali s svojim žigom, ako se ne daje inozemskemu blagu značaj domačega izvoda ali ako se pri industrijskih predmetih ne prikriva eventualno obstoječa označba resničnega izvora.

§ 6.

Označba ali opis blaga v tujem jeziku se ne smatra za neresnično označbo o izvoru, če je pravi izvor blaga jasno in očitvidno naveden.

§ 7.

1. Za neresnične označbe ni smatrati navedb, ki po poslovnih običajih prizadetih krogov nimajo več v

prometu izključne označbe o izvoru zato, ker so se udomačile kot označba vrste ali kakovosti posebnega blaga, razen če se doda takim navedbam pristavek kakor n. pr. »pristen«, »naraven«, »resničen«, »originalen«, ki utegne izzvati napačen dojem o izvoru blaga.

2. Geografski nazivi vinskih proizvodov, rudninskih vod in njih izdelkov se ne morejo nikdar smatrati za označbe vrste ali kakovosti. Ta predpis se ne nanaša na naziv vinskih proizvodov, ki se uporablja po posebni vrsti trte, razen če bi se predpisalo za odrejeno vrsto z naredbo pristojnega ministrstva kaj drugega.

3. Načelo, navedeno v drugem odstavku, se sme uporabljati z naredbo pristojnega ministrstva tudi za nazive drugega blaga.

§ 8.

1. Z naredbo pristojnih ministrstev se smejo izdati predpisi glede označbe o izvoru blaga, ki se proizvaja v posebnih krajinah, katerih podnebje ali zemljišče vpliva na lastnost blaga (nazivi krajin).

2. Inozemski nazivi krajin se smejo z naredbo zaščititi, če velja reciprociteta.

§ 9.

1. Kdor neresnično označi izvor blaga, sme biti tožen, da se mu prepove ta označba, da se odstrani s tem ustvarjeno nepravilno stanje in da se povrne storjena škoda.

2. Za neresnično označbo po tem predpisu je treba smatrati tudi dejanje, ki nasprotuje predpisom naredb, izdanih na podstavi §§ 7. in 8., ki se nanašajo na kakšno predpisano označbo blaga.

3. Očrnjevanje.

§ 10.

1. Kdor navaja ali raznaša o podjetju, o podjetnikovi osebi ali esebi voditelja podjetja, o proizvodih ali storjenih poslih drugega zaradi konkurence vesti, ki utegnejo škodovati podjetju ali podjetniku, se mora obsoditi, če ne dokaže njih resničnosti. Z obsodbo je izreči prepoved navajanja in raznašanja takih vesti, ukrepe za njih preklic in povračilo za storjeno škodo.

2. Za vesti se smatrajo poleg ustnih, pismenih ali tiskanih navedb tudi slike ali kakršnekoli priprave, ki so namenjene in sposobne, da jih nadomeščajo.

3. Če gre za zaupna obvestila o drugem podjetju ali podjetniku, za katera ima obvestitelj ali obveščenec upravičen interes, se smejo vložiti tožbe samo po odstavku 1., če so obvestila neresnična.

4. Zloraba obeležja tujega podjetja.

§ 11.

1. Konkurent, ki uporablja ime, firmo, posebni naziv podjetja ali obrta ali drugo zunanje obeležje na način, ki utegne ustvariti zmedo med kupci, z imenom, firmo ali posebnim nazivom podjetja ali obrta, ki ga običajno ali upravičeno uporablja drug konkurent, sme biti tožen, da se mu prepove tako uporabljanje, da se odstrani s tem ustvarjeno nepravilno stanje in da se povrne škoda, storjena z dejanjem.

2. Če uporablja konkurent ime, firmo, posebni naziv, žig ali drugo zunanje obeležje podjetja ali obrta z dovolitvijo lastnika tega podjetja ali obrta na način, s katerim se utegne ustvariti zmeda med potrošniki glede pravega izvora blaga ali dela, se smejo vložiti tožbe,

omenjene v odstavku 1., tudi zoper lastnika podjetja in zoper povzročitelja zmede.

Tožba se zavrne, če je pravi izvor dovolj označen na blagu samem.

§ 12.

Predpisi § 11. se uporabljajo tudi na naslov in zunanji videz naslovnega lista knjige ali drugih tiskarskih del, na naslov gledališkega, glasbenega ali kinematografskega dela, ki ga uporablja kdo na način, ki bi utegnil ustvariti zmedo med potrošniki z naslovom ali zunanjim videzem naslovnega lista, knjige ali drugih tiskarskih del, z naslovom gledališkega, glasbenega ali kinematografskega dela, ki ga upravičeno uporablja drug konkurent.

5. Podkupovanje.

§ 13.

1. Kdor posredno ali neposredno ponuja, daje ali obeta darilo ali drugo korist osebi, zaposleni v kakšnem podjetju ali pri kom, ki dela po nalogu kakšnega podjetja, z namenom, da bi dosegel z njegovim nedopustnim postopanjem zase ali za koga drugega predstvo v konkurenci na škodo kakšnega konkurenta, sme biti tožen, da se mu prepove tako dejanje in da povrne škodo, storjeno z dejanjem.

2. Prav to velja tudi za zaposlenca ali za onega, ki dela po naročilu kakšnega podjetja in ki zahteva, sprejema ali dovoljuje v poslovnem prometu, da se mu posredno ali neposredno obljubi darilo ali druga korist, z namenom, da bi s svojim nedopustnim postopanjem pomogel komu do predstva v konkurenci na škodo svojega delodajalca ali drugih konkurentov.

6. *Kršenje in izkoriščanje tajnosti v proizvodjanju in trgovini.*

§ 14.

1. Oseba, zaposlena pri kakšnem podjetju, ki priobči, dokler je v službi, brez pravice drugemu ali stori dostopno poslovno tajnost v proizvodjanju ali trgovini, ki se more uporabiti v konkurenci in za katero je zvedela v službi, sme biti tožena, da se ugotovi ali prepove tako dejanje in da se povrne storjena škoda.

2. Prav tako sme biti tožen, kdor brez pravice izda drugemu ali izkorišča v lastnem ali drugem podjetju poslovno tajnost v proizvodjanju ali v trgovini zaradi konkurence, če je izvedel za to tajnost:

- a) s svojim ali tujim ogledništvom kakor tudi z drugimi nezakonitimi ali dobrim običajem nasprotnimi dejanji ali
- b) iz tehničnih predlogov in predpisov, iz osnutka, modela, šablone, zareze, recepta, klišeja, vzorca ali zbirk vzorcev in iz seznamka potrošnikov, kar mu je bilo posebej zaupano,
- c) ob izvršitvi posla, za katerega ga je pozvalo sodišče ali drugo oblastvo.

3. Teh predpisov ni uporabljati, če se znanje in izobrazba, ki ju je pridobil zaposlenec z delodajalčevo voljo v njegovem podjetju med redno opravljenim poslom, izkoriščata po koncu zaposlenosti.

7. *Nelojalna konkurenca pomožnega osebja in njegovo izkoriščanje po drugem konkurentu.*

§ 15.

1. Kdor deluje kot agent, potnik ali pooblaščenec, ne da bi mu dovolil lastnik podjetja, zaradi konkurence

v korist drugega konkurenta, sme biti tožen, da se mu prepove tako dejanje in da povrne storjeno škodo.

2. Prav tako sme biti tožen tudi konkurent, ki izkorišča delovanje navedenih oseb, dasi mu je bilo razmerje teh oseb do prvega podjetja znano.

DRUGI DEL.

Skupni predpisi.

1. Pravica do tožbe.

§ 16.

1. Da se prepreči, odnosno prepove ponavljanje dejanja, nasprotnega dobrim običajem v konkurenci, in da se odpravi nepravilno stanje, ustvarjeno s tem dejanjem, pripada pravica do tožbe v primerih §§ 1., 2., 9., 11., odstavka 2. in § 13. vsakemu konkurentu (§ 35.), industrijskim, obrtniškim in trgovskim zbornicam in vsakemu društvu, ki je po svojih pravilih poklicano, varovati gospodarske koristi konkurentov, oškodovane z dejanjem.

2. V primerih §§ 10., 11. odstavka 1., §§ 12., 14. in 15. pripada pravica do tožbe samo konkurentu, ki je z dejanjem neposredno oškodovan.

2. Povračilo škode.

§ 17.

1. Povračilo storjene škode se sme zahtevati od onega, ki je vedel ali je po svoji dolžnosti moral vedeti, da je njegovo dejanje tako, da bi utegnilo povzročiti škodo drugemu konkurentu.

2. Pravica do tožbe za povračilo škode in izgubljenega dobička pripada konkurentu, ki je z dejanjem nelojalne konkurence oškodovan.

3. O tem, ali je nastala škoda, in o njeni višini, odloča sodišče po svobodnem preudarku, ko je skrbno ocenilo vse okoliščnosti.

4. Poleg povračila škode in izgubljenega dobička po odredbi iz odstavka 2. tega paragrafa sme prisoditi sodišče tožilcu na zahtevo tudi izvestno vsoto kot odškodnino zbog prizadete osebne razžalitve in osebne škode. Sodišče odredi višino te vsote, ki ne sme biti večja od 100.000 dinarjev, po svobodnem preudarku.

5. Če je več oseb odgovornih za škodo, ki jo je treba povrniti po predpisih tega zakona, odgovarjajo vse te osebe solidarno.

§ 18.

1. Če so bile navedbe, označene v §§ 2., 3., 7., 8., v zvezi s § 9. in v §§ 10., 11. in 12., objavljene v natisnjem spisu, namenjenem za razširjanje, smejo biti udeleženci pri urejanju, izdajanju ali pri udomačenem razširjanju natisnjenega spisa toženi za povračilo storjene škode samo, če so vedeli, da bi utegnile navedbe povzročiti zmoto in s tem pridobiti enemu konkurentu predstvo na škodo drugih konkurentov.

2. Če se vidi iz vsebine ali iz načina objave, da se je izvršila za nagrado, sme biti samo stvoritelj objave tožen za povračilo škode. Za stvoritelja je smatrati onega, ki je sestavil kakšno vest, da bi se objavila s tiskom, ali ki jo je naročil v oni vsebini, kakor je bila objavljena, ali ki je dal obvestilo, uporabljeno v taki vesti, kolikor se vest ujema s takim obvestilom.

3. Ti predpisi se uporabljajo tudi na navedbe, ki se razširjajo s svetlobno ali fonetično reklamo.

3. Odgovornost za dejanja drugih oseb, storjena v obsegu kakšnega podjetja.

§ 19.

V primerih §§ 1., 2., 9., 10., 11., 12., 13., odstavka 1., in § 14., odstavka 2., se sme vložiti tožba zoper lastnika podjetja, da se mu prepove nadaljnje izvrševanje izvestnega dejanja, nasprotnega dobrim običajem v konkurenci, in da se odpravi s tem ustvarjeno nepravilno stanje, tudi takrat, kadar je storil dejanje v obsegu njegovega podjetja kdo drugi. Toda za storjeno škodo je odgovoren samo, če mu je bilo dejanje nedopustne konkurence znano.

4. Kazni zbog zlobnosti ali objesti.

§ 20.

Če sodišče spozna, da je vložila kaka stranka tožbo ali neosnovano vodila pravdo iz zlobnosti ali objesti, jo kaznuje na zahtevo druge stranke ali po uradni dolžnosti v denarju do 50.000 dinarjev. Ta kazen se izpremeni ob neizterljivosti v zapor do enega meseca.

5. Pristojnost sodišča.

§ 21.

a) Stvarna :

Za civilne spore, ki se vodijo na podstavi tega zakona, so pristojna, neglede na vrednost spornega predmeta, trgovinska sodišča, odnosno trgovinski senati okrožnih sodišč po § 47. II. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravih z dne 13. julija 1929.

§ 22.

b) Krajevna pristojnost:

1. Za tožbe, vložene na podstavi tega zakona zoper onega, čigar podjetje je v državi, ali zoper katere se vloži tožba glede na zaposlenost pri posebnem podjetju v državi, je izključno pristojno sodišče okoliša, kjer je podjetje. Če ima podjetje več delovnih krajev, je pristojno sodišče onega kraja, na katerega se dejanje nanaša, drugače pa sodišče, kjer je glavni kraj podjetja. Za tožbe zoper osebe, ki nimajo podjetja v državi, je pristojno sodišče kraja, kjer toženec stalno prebiva. Če nima prebivališča v državi, je pristojno sodišče onega kraja, kjer začasno biva v državi, ali če tudi ta ni znan, sodišče kraja, kjer je bilo dejanje storjeno.

2. Zoper več tožencev, za katere so pristojna na podstavi odstavka 1. razna sodišča — če so izpolnjeni pogoji civilnega sodnega postopanja — se sme vložiti tožba pri kateremkoli teh sodišč.

3. Če se dejanje, storjeno v opreki s tem zakonom, vrši po spisih ali natisnjenih delih, ki se pošiljajo iz kraja zunaj naše države, se smatra glede pristojnosti sodišča za kraj, kjer se je dejanje izvršilo, oni kraj, kamor je bil spis ali natisnjeni izdelek poslan ali kjer je bil izročen ali razširjen.

6. Postopanje pred razsodiščem.

§ 23.

Civilni spori po tem zakonu se smejo razpravljati in reševati po sporazumu strank pred razsodišči trgovinskih, industrijskih in obrtnih zbornic po predpisih, ki veljajo za ta razsodišča.

7. Zastaranje zahtevkov.

§ 24.

1. Zasebnopravni zahtevki, omenjeni v tem zakonu, zastarajo v šestih mesecih od dne, ko je interesent

zvedel za dejanje ali za škodo in za izvršilca dejanja. Če se zanje ni zvedelo, nastopi zastaranje čez tri leta od dne, ko se je izvršilo dejanje, ki se navaja v tožbi.

2. Za onega, ki trajno vrši izvestno dejanje nelojalne konkurence, začne teči zastaranje šele od dne, ko je ta oseba prestala z dejanjem nelojalne konkurence.

3. Za prekinitev ali ustavitev zastaranja veljajo občni predpisi civilnega prava.

DRUGO POGLAVJE.

Kazenskopravna zaščita.

Kaznivo dejanje nelojalne konkurence.

§ 25.

Kdor vrši v konkurenci zaradi preslepitve ali pridobitve materialne koristi zase ali za koga drugega dejanja, navedena v §§ 2., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., stori prestoppek, zaradi katerega se kaznuje na zasebno tožbo v denarju do 50.000 dinarjev ali z zaporom do enega leta ali z obena kaznima.

§ 26.

Kaznovanja po § 25. ni, če je predpisana za ta dejanja strožja kazen z drugim zakonom.

§ 27.

Na kazniva dejanja nelojalne konkurence se uporabljajo, kolikor ni specialnih predpisov po tem zakonu, občni predpisi kazenskega zakonika z dne 27. januarja 1929., na njih pregon pa predpisi kazenskega sodnega postopanja z dne 16. februarja 1929.

§ 28.

Tožbo zaradi prestopkov iz §§ 2., 9., 11., odstavka 2., in § 13. smejo vložiti: vsak konkurent (§ 35.), industrij-

ske, obrtne in trgovinske zbornice in vsako društvo, ki je po pravilih pozvano, varovati gospodarske koristi konkurentov, oškodovane z dejanjem, zaradi prestopkov za druge primere iz § 25. pa samo tisti, ki je s kaznivim dejanjem neposredno oškodovan.

§ 29.

Če je obtoženec obsojen, sme odrediti sodišče na zahtevo zasebnega tožilca v sodbi, da je odpraviti navedbe, ki sestavljajo nelojalno reklamo ali neresnično označbo o izvoru blaga ali zlorabo obeležja ali zunanje ureditve (§§ 2., 9., 11., 12. v zvezi s § 25.).

Če to ni mogoče, se odvzame predmet sam, ako je pri storilcu ali njegovem soudeležencu (§ 59. kazenskega zakonika).

§ 30.

Sodišče sme izreči po svoji izprevidnosti, zlasti če se ponavljajo kazniva dejanja, storjena po tem zakonu (§ 25.), da je izključiti krivca od udeležbe pri vseh javnih nabavah in licitacijah, in sicer za dobo do petih let (§ 58. kazenskega zakonika).

Če gre za povratek, se izreče prepoved za vselej.

TRETJE POGlavJE.

Administrativnopravni predpisi.

1. Predpisi o označbah števil, mer in teže, izvora blaga, o oznakah za kontrolo in garancijo.

§ 31.

Z naredbo ministrstva za trgovino in industrijo je moči predpisati:

1. da se sme prodajati ali ponujati posebno blago poklicno vobče ali samo v trgovini na drobno, tako v

državi kakor tudi ob izvozu v inozemstvo, samo v predpisanih enotah po številu, teži ali samo, če je blago ali njegova zaobala (omot, posoda) opremljena z oznako po številu, meri, teži ali izvoru ali če sta opremljena s posebnim omotom;

2. da se opremi posebno blago, preden se da v promet, tako v državi kakor tudi ob izvozu v inozemstvo po predhodnem preizkusu ali po izvršeni kemijski analizi s posebnim znakom ali s puncem za kontrolo in garancijo;

3. da se mora opremiti posebno blago ali njega oprema tudi z oznako proizvajalčevega ali prodajalčevega imena, njega firme in prebivališča;

4. način, kako je postavljati oznake in njih vsebino, in trenutek, ko se morajo postaviti.

Če se izdado naredbe o prodajanju v posebnih količinah ali o označbi teže ali mere za proizvode, ki zbog svoje narave izgube na teži ali meri, je treba izrečno predpisati meje, do katerih je ta nedostatek dopusten.

2. Premijski posli.

§ 32.

1. Prepovedano je v trgovini ali ob izvrševanju kakšnega dela ali posla gospodarskega značaja zaradi privabljanja potrošnikov obetati ali dajati nagrado v denarju, blagu ali v kakršnikoli drugi obliki, in sicer neglede na to, kako se dobiva ta nagrada, bodisi po sreči, bodisi po neposredni predaji (premiji).

2. Za prepovedane nagrade se ne smatrajo: bonifikacije, ki se dajejo v zvezi z rokom dospelosti plačilne obveznosti, kakor tudi cassa sconto, popust pri plačilih v gotovini takoj, udomačeni rabat, udomačeno dajanje daril ob novem letu ali drugih prilikah raznim stalnim potrošnikom ali predmeti udomačene reklame, dodani kupljenemu blagu.

3. Posli po kuponskem sistemu.

§ 33.

1. Prepovedano je, vršiti v poslovnem prometu prodajo s pogodbami, s katerimi se obeta kupcem koristna nabava blaga ali izvršitev posla ob pogoju, da privedejo na podstavi njim izročeni nakaznic ali kuponov, ki obsegajo pogoje, ponudniku ali drugi osebi druge kupce, ki stopajo s podjetjem v ista pogodbena razmerja (kuponski posli). Prav tako je prepovedano, da bi se kdo udeleževal pri teh pogodbenih razmerjih kot kupec ali razširjalec nakaznic ali kuponov.

2. Pogodbe, na ta način sklenjene med podjetnikom in kupcem ali med kupcem in drugim posrednikom, so nične.

3. Če se kupec odreče nabavljenemu blagu ali opravljenemu poslu ali če vrne že prejeto blago, sme zahtevati, da se mu vrne dani naplatek.

4. Kazni.

§ 34.

1. Kdor prekrši administrativne predpise §§ 31., 32. in 33. in predpise naredb, izdanih na podstavi §§ 8. in 31., tega kaznuje občno upravno oblastvo prve stopnje zaradi prekrška v denarju do 15.000 dinarjev ali z zaporom do enega meseca ali z obema kaznima.

2. Če trgovec ne postavi po naredbi, izdani po § 31., na blago ali opremo predpisanih oznak, cdredi občno upravno oblastvo prve stopnje v svoji razsodbi, da se mora izostala oznaka naknadno, eventualno po predhodnem preizkusu, postaviti na blago, kolikor razpolaga trgovec z istim blagom; nadalje, da se morajo odpraviti neresnične ali nepredpisne oznake ali, če to ni mogoče, da se mora odvzeti blago, ki ni prešlo v roke potrošnikov.

3. Da se zavarujejo ti ukrepi, ki jih je treba izvršiti ob obsojenčevih stroških, sme odvzeti občno upravno oblastvo prve stopnje že med postopanjem predmete, s katerimi se krši naredba, izdana po § 31.

4. Kazni, določene v tem poglavju, se uporabljajo ne samo zoper izvršilca dejanja, temveč tudi zoper njegovega zasnovatelja ali soudeleženca.

ČETRTO POGLAVJE.

Občne in končne odredbe.

1. Uporabljanje tega zakona, pojem konkurentov in blaga v smislu tega zakona.

§ 35.

1. Ta zakon obsega ves poslovni promet v proizvodnji, obrti in trgovini, ne uporablja pa se na pobijanje nelojalne konkurence v krogih drugih svobodnih profesij.

2. Za konkurenta se smatra vsak podjetnik, ki proizvaja ali prodaja blago iste ali podobne vrste ali vrši posle iste ali podobne vrste, ali vobče posluje kot podjetnik v isti ali podobni grani.

3. Za blago se smatrajo poleg industrijskih in obrtnih proizvodov tudi proizvodi iz kmetijske, gozdne in rudniške industrije.

2. Izključitev javnosti.

§ 36.

Na ustni razpravi se sme razen v primerih, določenih v civilnih, odnosno kazenskih postopnikih, na zahtevo

pravdne stranke ali priče izključiti javnost, če bi se z javnostjo izpostavila nevarnosti tajnost proizvodjanja ali trgovine.

3. Razglasitev sodbe.

§ 37.

1. Sodišče sme odrediti tako v civilnem kakor tudi v kazenskem postopanju na predlog stranke, ki je pravdo dobila, da se razglasi sodba po izvršnosti v enem ali več časopisih na stroške druge stranke.

2. Sodišče odredi na predlog stranke, ki je pravdo dobila, časopise, v katerih je treba izvršiti objavo, višino stroškov za objavo kakor tudi druge pogoje in rok, v katerem se mora objava izvršiti.

3. Sodišče sme dovoliti po razmerah, upošteva je upravičene koristi oseb glede čuvanja njih tajnosti, da je tudi razloge objaviti v celoti ali deloma.

4. Skupni predpisi o denarnih kaznih in o dohodkih od odvzetih stvari.

§ 38.

1. Izkupički za odvzete stvari in denarne kazni, ki izvirajo iz odločb, izrečenih od upravnega odblastva po predpisih tega zakona, se stekajo v fond, ki ga je ustanoviti pri banskih upravah za podpiranje in pospeševanje gospodarskih ustanov, v prvi vrsti strokovnih šol.

2. Minister za trgovino in industrijo je pooblaščen, izdati pravilnik o ustanovitvi, sestavi in poslovnem redu tega fonda.

5. Zasliševanje zbornic in društev.

§ 39.

1. Naredbe, omenjene v § 7., odstavkih 2. in 3., §§ 8. in 31., se izdado, izpremene ali ustavijo praviloma

še, ko se zaslišijo industrijske, obrtne in trgovinske zbornice in kmetijske, po potrebi pa tudi druge prizadete družbe.

2. Industrijske, obrtne in trgovinske zbornice morajo dajati oblastvom mnenja in obvestila v dvomnih primerih, zlasti v vprašanjih, ali je kakšna navedba sposobna, povzročiti preslepitev (§ 2.), ali se je udomačila kakšna označba izvora za označbo vrste ali kakovosti posebnega blaga (§ 7.).

6. Odnosaji z inozemstvom.

§ 40.

1. Inozemski državljani, ki imajo v naši kraljevini podjetje ali vrše kakšen obrat, so z našimi državljani izenačeni glede zaščite, priznane s tem zakonom.

2. Inozemec sme zahtevati zaščito po tem zakonu — kolikor ni predpisov v državnih pogodbah — samo, če velja vzajemna zaščita v državi, kateri pripada (reciprociteta).

3. Obstoj vzajemnosti mora dokazati tisti, ki se hoče z njo koristiti.

7. Prehodne odredbe.

§ 41.

1. Ko stopi ta zakon v veljavo, prestanejo veljati predpisi §§ 146., 151. in 154. zakona o zaščiti industrijske svojine z dne 17. februarja 1922.

2. Prav tako izgube pravno moč oni predpisi zakonov, ostalih v veljavi, ki nasprotujejo predpisom tega zakona, zlasti predpisi iz zakona z dne 16. januarja 1896., drž. zak. št. 89 iz leta 1897., o prometu z živili in drugimi potrebnimi predmeti, zakona z dne 25. oktobra

1901., drž. zak. št. 26 iz leta 1902., o prodajanju masla, sira, masti in njenih surogatov, zakona z dne 17. marca 1907., drž. zak. št. 102, o označbi izvora hmelja in zakona z dne 12. aprila 1907., drž. zak. št. 210, o prodajanju vina, vinskega kisa in vinskih moštov, zakona o pobijanju draginje življenskih potrebščin in brezvestne spekulacije z dne 30. decembra 1921., »Službene novine« št. 5 iz leta 1922.

§ 42.

Ko stopi ta zakon v veljavo, se sme zahtevati prepoved kakšnega dejanja ali odprava s tem ustvarjenega nepravilnega stanja tudi, če se je ostvarilo dejanje s prejšnjim poslom pa povzročeno nepravilno stanje še traja.

Vendar pa se sme zahtevati v tem primeru povračilo škode na podstavi tega zakona samo za škodo, ki se povzroči potem, ko stopi ta zakon v veljavo.

§ 43.

Dokler ne stopi v veljavo zakonik o sodnem postopanju v civilnih pravnih z dne 13. julija 1929., so pristojna za civilne spore iz tega zakona obstoječa zbirna civilna sodišča prve stopnje, ki so pristojna za trgovinske spore in odločajo po obstoječih predpisih, kolikor niso izpremenjeni s tem zakonom.

V pokrajinah, kjer zakon o sodnem kazenskem postopanju z dne 16. februarja 1929. še ni v veljavi, se uporabljajo prejšnji predpisi za pregon prestopkov, dokler ne stopi ta zakonik v veljavo.

§ 44.

1. Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi po preteku enega meseca od dne, ko se razglasi v »Službenih novinah«.

2. Našemu ministru za trgovino in industrijo priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbé za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V B e o g r a d u , dne 4. aprila 1930.

Aleksander s. r.

Objava

ministrstva za trgovino in industrijo ob uveljavljanju zakona o pobijanju nelojalne konkurence.*

Zakon o pobijanju nelojalne konkurence, čigar izdaja je bila toliko pričakovana in ki ga je z zadovoljstvom pozdravil celokupni naš gospodarski svet, je objavljen v »Službenih novinah« z dne 11. aprila t. l. in je stopil v veljavo dne 11. maja 1930.

Ustvarjen za pobijanje dejanj, ki se v trgovini in industriji smatrajo za nasprotujoča dobrim običajem, in za ustvarjanje pogojev za razvoj lojalne trgovine in gospodarskega poslovanja vobče, je zakon naravno s poedinimi svojimi določili znatno zadel interese tistih podjetij, ki so se bavila s takim načinom dela in poslovanja v konkurenci, ki se sedaj smatra za nedopustnega in pada pod udar zakona. Zlasti gre v tem pogledu za primere uporabljanja znakov in opisov blaga v tujem jeziku (§ 6. zakona), za uporabljanje obeležja tujega podjetja z dovoljenjem lastnika tega podjetja (§ 11., odstavek 2.) in za razne načine dela po sistemu premijskih poslov (§ 32.).

Zaradi tega so se razna podjetja obrnila na ministrstvo in zahtevala bodisi ustna ali pismena pojasnila o tem, kako bi se s čim manjšo škodo prilagodila novemu stanju stvari, ustvarjenemu z zakonom, in dobila zadosti časa za likvidacijo poslov, ki so bili zasnovani, preden je stopil zakon v veljavo.

* Razglašena v »Službenem listu« z dne 7. julija 1930., št. 48/12.

Ministrstvo za trgovino in industrijo smatra glede na upravna vprašanja za potrebno, da nudi po zgoraj omenjenih primerih, upošteva razloge zakona, zainteresiranim podjetjem naslednja pojasnila:

1. V § 6. zakona je predpisano, da se označba ali opis blaga v tujem jeziku ne smatra za neresnično označbo o izvoru, če je pravi izvor blaga jasno in očitvidno naveden.

V naši državi je ukoreninjena navada, da posamezna podjetja blago, ki ga proizvajajo v naši državi, obeležujejo z napisi izključno v tujem jeziku, brez označbe pravega izvora blaga. Tak način obeleževanja proizvodov domačih podjetij ni več dovoljen po gornjem predpisu, ker se smatra za neresnično označevanje izvora blaga. Zato se morajo domača podjetja sedaj ravnati po tem zakonitem določilu, in ako jim je potreba, da na svoje proizvode zaradi izvoza ali iz drugih razlogov postavljajo napise ali opis blaga v tujem jeziku, morajo tako blago opremiti tudi z označbo pravega izvora, ki mora biti jasno in očitvidno naveden.

Stavljena so vprašanja, kaj se mora smatrati za jasno in očitvidno označbo pravega izvora blaga, ali je potrebno n. pr. vedno označiti ime tukajšnjega proizvajalca s krajem proizvodnje ali bo zadostno, da se samo na eden viden način označi, da je blago izdelano v naši državi.

Ker je to dejanski vprašanje, ki bo v danem primeru odvisno od mnenja pristojnega sodišča ali mnenja pristojnih zbornic, ki so dolžne dajati oblastvom pojasnila v dvomnih primerih, ministrstvo v tem pogledu ne more dati obveznih navodil. Mnenja pa je, da bi bilo najbolje navesti ime proizvajalne firme s krajem proizvodnje, ako pa ta kraj ni zadosti znan, potem tudi ime države. Ali bo tudi kak drug način obeleževanja zadosten, je odvisno od tega, kako se uporablja; pripominja pa se, da mora označba o pravem izvoru v vsakem primeru biti na zadosti viden način poudarjena in tako jasno nave-

dena, da ne daje povoda za dvoumnost ali zmedo glede njene resničnosti.

Ob tej priliki se svetuje lastnikom naših domačih žigov, zaščitениh pri upravi za zaščito industrijske lastnine, ki obstojé iz napisa v tujem jeziku, da na take žige postavijo resnično označbo izvora, kadar puščajo blago v promet, ako pa za to označbo na žigu samem ni postora, da mu dodajo hkratu etiketo kot sestavni del žiga, na kateri je označen resnični izvor.

2. Zakon je v § 11., točka 2., predpisal kot izrečni primer nelojalne konkurence, če uporablja konkurent v poslovnem prometu ime, firmo, posebni naziv, žig ali drugo zunanje obeležje podjetja ali obrti na način, s katerim se utegne ustvariti zmeda med potrošniki glede pravega izvora blaga ali dela, in daje možnost, da se za pobijanje takega postopanja sme vložiti tožba tako proti lastniku podjetja, kakor tudi proti povzročitelju zmede.

V naši državi je dosti primerov, da uporabljajo posamezna domača podjetja za svoje proizvode ime, firmo, posebni naziv ali žig kakega znanega tujega podjetja z njegovim dovoljenjem in ne postavljajo pri tem označbe o pravem izvoru blaga. Taki primeri uporabljanja obeležja tujega podjetja so sedaj prepovedani, četudi se vršijo z dovoljenjem tujega podjetja, ker se s tem vrši nelojalna konkurnca z ustvarjanjem zmede med potrošniki, ki mislijo, da kupujejo blago znanih tujih firm.

Ker pa je z zadnjim odstavkom točke 2. § 11. zakona predpisano, da se gori označena tožba odbije, če se pravi izvor na blagu samem zadostno označi, je potrebno, da vsa naša domača podjetja, ki se na tak način poslužujejo obeleževanja svojih proizvodov, na njih zadostno označijo pravi izvor tako, kakor je pojasnjeno v točki 1. te objave.

Isto velja tudi za tista domača podjetja, ki so osnovana kot podružnice velikih inozemskih firm in z njihovim dovoljenjem dajejo v promet blago, izdelano v naši državi, pod imenom, odnosno nazivom teh firm ali s

kakim drugim zunanjim obeležjem njihovega podjetja. V takem primeru morajo podjetja na blago, ki se proizvaja v naši državi, na viden in jasen način označiti njegov domači izvor. To velja tudi za žige inozemskih firm, zaščitene narodno ali mednarodno, ako se teh žigov poslužuje z njihovim dovoljenjem domače podjetje — njih podružnica — in z njimi obeležuje v prometu blago, izdelano v naši državi.

3. Premijski posli so po zakonu o nelojalni konkurenci prepovedani. Na osnovi § 32. zakona je prepovedano v trgovini ali ob izvrševanju kakšnega dela ali posla gospodarskega značaja zaradi privabljanja potrošnikov obetati ali dajati nagrado v denarju, blagu ali v kakršnikoli drugi obliki, in sicer brez ozira na to, kako se dobiva ta nagrada. Za dajanje nagrade se mora po mnenju ministrstva smatrati tudi to, kadar se daje blago za povsem nizko, samo pravilno ceno, ki ni v pravem sorazmerju z njegovo vrednostjo, ker mu je namen, privabljati odjemalce za kupovanje blaga pri podjetju, ki to dela, in predstavlja dejanje nelojalne konkurence nasproti ostalim konkurentom, ki se v poslovnem prometu ne poslužujejo tega sredstva za dobivanje odjemalcev.

Zato ministrstvo ne more dajati pojasnilnih navodil na prošnje posameznih podjetij, ki se obračajo nanj pisмено in zahtevajo pojasnila o tem, ali se bodo izvestni novi načini njihovega dela, po svoji priliki novi načini dajanja nagrade, smatrali za premijske posle ali ne. To so dejanski vprašanja, ki jih je treba prepustiti sodni praksi in običajem v poslovnem prometu, da ugotove, kako se mora ravnati s posameznimi primeri.

V § 32., odstavku 2., zakona je jasno določeno, kakšna dela se ne bodo smatrala za prepovedane nagrade, in po teh predpisih naj se vsa podjetja v svojem nadaljnjem delu ravnaajo.

Pri premijskih poslih je važno poudariti to, da so se izvestna podjetja obrnila na ministrstvo s prošnjo in

izjavila, da je bil rok, postavljen za začetek veljavnosti zakona, tudi prekratek, da v tem roku niso mogla likvidirati svojih poslov, zasnovanih po dokaj kompliciranem sistemu dajanja nagrad, in so zahtevala, da se jim pusti daljši rok za likvidacijo teh poslov.

Dasi je pri določitvi roka za začetek veljavnosti zakona zaradi važnosti razmer, ki se z njim uravnavajo, bilo v začetku mišljeno, da je potrebno določiti daljši rok, vendar je v namenu, da se prepreči kaos, ki se je začel pojavljati v našem gospodarskem prometu zaradi vedno večjega razvijanja nesolidne konkurence, določena *vacatio legis* samo z enim mesecem.

Medtem se je takoj, ko je stopil zakon v veljavo, pokazalo, da je bil ta rok v resnici kratek za likvidacijo poslov po premijskem sistemu, s katerim so se posamezna podjetja doslej bavila in v kateri način trgovanja so angažirala znaten del svojega kapitala. To velja zlasti za podjetja, ki so se iz sile zatekla k temu sistemu, samo da bi mogla vzdržati konkurenco s tujimi podjetji, ki se tega sistema trgovanja že davno poslužujejo v naši državi.

Dasi je zakonu o nelojalni konkurenci namen, ustvariti pogoje za lojalne načine trgovanja v poslovnem prometu, vendar njegov hitri začetek veljavnosti ne sme imeti za posledico velikih izgub, četudi le za majhno število podjetij v naši državi, ki so se bavila z označenim načinom dela, ki je sedaj po zakonu prepovedan, in zaradi tega se je smatralo za koristno, pustiti tem podjetjem primeren rok za likvidacijo poslov, opravljanih po premijskem sistemu, upošteva je pri tem, da s predolgim rokom ne bodo oškodovani ostali konkurenti, ki se niso bavili s tem načinom trgovanja.

V tem namenu je minister za trgovino in industrijo sporazumno z ministrstvom za notranje posle izdal vsem oblastvom občne uprave, v kojih pristojnost spada izvrševanje zakona o poslih premijskega sistema, navodila v tem smislu, da se v vseh primerih, v katerih je bilo blago s premijami prodano posredniku v trgovini, preden

je stopil v veljavo zakon o pobijanju nelojalne konkurence, to je pred 15. majem 1930., sme to blago razširjati, oziroma prodajati potrošnikom najdalj še 6 mesecev potem, ko je stopil zakon v veljavo.

Zakon pa se bo takoj uporabljaj na prodajo blaga s premijami, ako je bilo blago naročeno po 11. maju 1930.

Po preteku 6 mesecev od dne, ko je stopil zakon o nelojalni konkurenci v veljavo, t. j. po 11. novembru 1930. je prepovedana vsaka prodaja blaga s premijami, četudi je bilo blago prodano in dostavljeno posredniku v trgovini prej, preden je stopil zakon o nelojalni konkurenci v veljavo.

Iz ministrstva za trgovino in industrijo,
v Beogradu, dne 6. junija 1930., br. 934.

Navodilo*

ministrstva za trgovino in industrijo glede tolmačenja § 32. zakona o nelojalni konkurenci.

Odkar je stopil v veljavo zakon o pabijanju nelojalne konkurnce z dne 4. aprila 1930. (»Službene novine« štev. 83/XXXII — »Službeni list« z dne 31. maja 1930., št. 10/5), to je dne 11. maja 1930., so došla z raznih strani, posebno od proizvajalcev čokolade vprašanja glede tolmačenja § 32. o premijskih poslih. Ker je naša domača industrija, neobveščena o strogih ukrepih glede teh poslov, šele v zadnjem času vložila mnogo kapitala za nabavo nagrad, ki se hkratu z blagom dajejo potrošnikom, kar je bilo po trditvah proizvajalcev edino sredstvo za uspešno konkurenco s proizvodi tujega izvora, in ker posebno premije, ki so odvisne od srečnega naključja, da je kupljeno blago vsebovalo neko nakaznico ali bon, predstavljajo veliko vrednost, ki se po predpisih zakona ne more dalje dajati potrošniku, zaradi česar se od proizvajalca že izvršene prodaje v mnogih primerih na njihovo škodo preklicujejo, daje minister za trgovino in industrijo v sporazumu z ministrstvom za notranje posle glede na pravilo, da zakoni navadno nimajo retroaktivne veljavnosti, vsem oblastvom občne uprave, ki so v smislu § 34 omenjenega zakona pristojna postopati proti prestopkom, storjenim po § 32, naslednje

* Razglašeno v »Službenem listu« z dne 7. julija 1930., št. 48/12.

N A V O D I L O :

V vseh primerih, v katerih je bilo blago s premijami prodano posredniku v trgovini, preden je stopil v veljavo zakon o pobijanju nelojalne konkurence, to je pred dnem 11. maja 1930., se sme to blago s premijami razširjati, oziroma potrošnikom prodajati najdalj še 6 mesecev potem, ko je stopil ta zakon v veljavo.

Toda zakon se takoj uporablja na prodajo blaga s premijami, ako je to blago naročeno po 11. maju 1930. leta.

Po izteku 6 mesecev od dne, ko je stopil zakon o nelojalni konkurenci v veljavo, torej po 11. novembru 1930., je prepovedana in dana pod udar zakona vsaka prodaja blaga s premijami, četudi je bila prodana in dostavljena posredniku v trgovini pred 11. majem t. l.

V Beogradu, 6. junija 1930.; br. 933.

Minister

za trgovino in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.



- N. Bc
6.-
- XXIV. zv.: Gradbeni zakon, broš. Din 8'—.
- XXV. zv.: Zakon o taksah, broš. Din 45'—, vez. Din 55'—.
- XXVI. zv.: Taksni in pristojbinski pravilnik, broš. Din 30'—, vez. Din 35'—.
- XXVII. zv.: Uredba o sodnem poslovníku in Sodni poslovnik za sodišča prve in druge stopnje, z obrazci, broš. Din 30'—, vez. Din 36'—.
- XXVIII. zv.: Zakon o občinah, broš. Din 8'—, vez. Din 15'—.
- XXIX. zv.: »Cestni promet«, broširan izvod Din 18'—, vezan izvod Din 24'—.
- XXX. zv.: Učbenik zakona o državnem računovodstvu, broširan Din 8'—.
- XXXI. zv.: Uredba o spojitvi občin v Dravski banovini. — Uredba o sestavi kandidatnih list, o sestavi in o poslovanju volilnih odborov in o glasovalnem postopku pri volitvah občinskih odborov v Dravski banovini, broš. Din 10'—.
- Sledijo nadaljnji zvezki.

TISKOVINE

vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, večbarvni tisk hitro in poceni!



TISKARNA MERKUR

LJUBLJANA, GREGORČIČEVA št. 23

Tel. 25-52 Telegram: Tiskarna Merkur

V tiskarni Merkur izhajata med drugim:

SLUŽBENI LIST

kraljevske banske uprave Dravske banovine

TRGOVSKI LIST

strokovno glasilo za trgovino, obrt in industrijo. Izhaja trikrat na teden ter velja celoletno Din 180'—, mesečno Din 15'—

V založbi tiskarn

so izš

Leposlo

Conan Doyle-Mulaček:

tektivski roman

Kreff: V oklopnjaku okoli sveta. V dveh

delih; vsak del broš. Din 20—, vez. Din 26—

oba dela skupaj broš. Din 40—, vez. Din 46—

Ouida: Kneginja Zurova. Roman

broš. Din 30—, vez. Din 35—

Ouida: Farnmor. Roman

broš. Din 28—, vez. Din 35—

P. Ripson: Marsove skrivnosti. Roman

broš. Din 28—, vez. Din 35—

Claude Anet: Arijana. Roman

broš. Din 24—, vez. Din 32—

Clara Viebig: Babja vas. Roman, vez. Din 32—

Al Jennings: Pesnik in bandit. Roman, vez. Din 35—

J. Špicar: Martin Napuhek. Pravljica igr

za mladino v petih slikah broš. Din 10—

Radivoj Rehar: Popotovanje po zvezdi Ve-

černici broš. Din 12—

Radivoj Rehar: Pesmi o kraljeviču Marku,

kart. Din 36—

Razno:

Pravila naših delniških družb

broš. Din 15—

Dnevnik za babice

broš. Din 4—

Porodni izkazi

broš. Din 1—

Razne tiskovine po obrtnem zakonu.

Ob naročilu je poslati denar naprej in za odpravo
in poštino še po 1 Din za izvod.

Skladišče

PL

ZAKONI

Merkur / 1

343.533.6(497.1)(094.5)



0143151

COBISS

UNIVERZA V LJUBLJANI
KNJIŽNICA PRAVNE FAKULTETE